

og at vi endogfaa nu i det **Ændringsforslag**, vi have stillet, have gjort en **Forandring** efter hans egen **Anvisning** fra **Regeringsforslaget**. Jeg haaber altsaa, det ærede **Medlem** vil indrømme, at vort **Forslag** er mere retfærdigt end **Regeringsforslaget**. At **Beboerne** i vedkommende **Kreise** kunne føle sig ilde stedte ved **Omlægning** o. s. v., er noget, som ofte nok er blevet fremhævet, og som egentlig allerede er besvaret af det ærede **Medlem** for **Ruds-Deby**; det er ikke behageligt hverken for **Bælgerne** eller **Rigsdagsmændene**, at **Baad**, som maasse ere blevene knyttede gennem en **Menneskealder**, skulde briste — jeg vil selv komme til at erfare det — men det er en nødvendig **Følge** af, at der maa finde en almindelig **Omlægning** Sted, og skal denne gøres, er det fra alle **Sider** erkendt, baade af **Flerparten** og tidligere ogsaa af **Mindretallet** i **Folketinget**, at den maa ske paa en **Gang**, saaledes at der er **Sandsynlighed** for, at den kunde være om mulig i en **Menneskealder**, og saa maa saa vel **Bælgerne** som de enkelte **Folketingsmænd** finde sig i de **Ubequemmeligheder**, som kunne følge deraf.

Hvad selve **Forslaget** i dets **Helhed** angaar, er der stadig det store **Spørgsmaal**, hvad der er det retfærdige, og der kan jeg ikke se andet, end at saa længe vi have **Grundloven**, og den bestemmer, at der skal være een **Folketingsmand** for omtrent hver 16,000 **Indbyggere**, er dette det eneste retfærdige, og der staar ikke i **Grundloven** noget som helst om **Amtsgrænser**, **Herredsgrenser** eller noget lignende, men hvad der maa være den **Hovedregel**, hvorefter **Fordelingen** skal finde Sted, er, at den kan blive nogenlunde ligelig, saaledes at enhver **Bælger** kan vente at faa omtrent den samme **Indflydelse** i sin **Valgkreds**. Det har **Grundloven** bestemt, og det er det, vi skulle se at faa gennemført. Hvis det kommer i **Strid** med **Amtsgrænserne**, er det disse, som skulle vige, og ikke **Ligelighedsfordringen**. Det er den forfælske **Opfattelse**, der er mellem **Flerparten** paa den ene **Side** og **Regeringen** og i **Nær** tillige **Mindretallet** paa den anden. Det har ogsaa tidligere været erkendt af **Folketingets Udvalg** og af selve **Folketinget**, at det er den **Vej**, som skal gaas, at man først og fremmest følger **Grundlovens Bud**, og derefter skal der først tages **Hensyn** til, hvorvidt det vil komme i **Strid** med **Amtsgrænserne** eller med andre **Forhold**, og det har det ærede **Medlem**, som nu er **Ordfører** for **Mindretallet**, selv udtalt i sin **Betænkning** for 1887 saa klart som noget. Jeg fremhævede det ved **2den** **Behandling** og skal ikke gentage det her ved at oplæse, hvad **Mindretallet** da sagde. Hvorledes det ærede **Medlem** nu forstaar **Grund-**

loven, fik vi en **Prøve** paa, idet han sagde, det var **Grundlovens Mening**, at der kun skulde være 100 **Folketingsmænd**, men det er ikke **Grundlovens Mening**. **Grundlovens Mening** er den, at der skal være en **Folketingsmand** for hver 16,000 **Indbyggere**, og naar **Folketallet** vokser, skal ogsaa **Repræsentant-tallet** vokse. Det er noget, som ogsaa alle før have været enige om. Det ærede **Medlem** vil ikke indrømme, at det havde nogen **Betydning** for **Højre**, om det fik nogle flere **Kreise** ved vort **Forslag**, idet **Forholdet** dog vilde blive det samme mellem de forskellige **Partier**, men saaledes vil det ikke blive. **Højre**, som nu har en **Fjerdedel** af **Medlemsantallet**, vil faa henimod en **Tredjedel**, altsaa ikke saa lidt mere end en **Fjerdedel**, og selvfølgelig vil **Højre** blive gunstigere stillet end **Oppositionen**, **Flerparten**, selv om det ogsaa faar nogle flere til. At det ikke er lykkedes hidtil at komme hinanden nærmere, er netop begrundet i den forunderlige **Stilling**, som **Mindretallet** har indtaget, nemlig den, at det hver **Gang** der har været nogen grundet **Udsigt** til, at man kunde nærme sig til hinanden, er gaaet fra, hvad det tidligere er gaaet ind paa. Derved er det blevet umuligt, at der kunde finde en **Tilnærmelse** Sted. Det er altsaa **Mindretallets Skyld**, fordi det har skiftet **Standpunkt**. Det er ikke vor **Skyld**, som staa paa det samme **Standpunkt**, som vi altid have staaet paa, og som er udtalt allerede i 1874 og da subsidiært blev tiltraadt af **Mindretallet**. Hvis den **Grundsaetning**, som da blev udtalt, var bleven fulgt, vilde man være kommen hinanden nærmere, men det har ikke kunnet ske, fordi man ikke har holdt det fra den anden **Side**.

Med **Hensyn** til **Landsstingets Stilling** til dette **Forslag** har det naturligtvis aldrig kunnet falde mig ind at nægte, at **Landsstinget** var berettiget til at have en **Mening** derom, og naar man har bebrejdet mig, at jeg ikke har villet indrømme det, uagtet jeg dog krævede, at **Folketinget** skulde have **Ret** til at tale med om **Landsstingets Sager**, er det en fuldstændig **Misforstaaelse**. Det har jeg aldrig talt om, jeg har kun sagt, at naar **Mindretallet** i sin **Betænkning** har ment, at ved **Behandlingen** i **Landsstinget** kunde man vente sig et frugtbarere **Grundlag** for **Forhandling** og **Overenskomst** end hidtil, da var der ikke stor **Udsigt** dertil. Vi maatte tværtimod frygte, at i **Steden** for, at det skulde føre os nærmere, vilde det føre os fjernere fra hinanden, netop paa **Grund** af den forfælske **Sammenjætning** af de to **Ting** og af det **Spørgsmaals** **Natur**, som her ligger for. — Jeg har endnu kun at gøre en **Bemærkning**